

La foscor més fosca

Wajdi Mouawad
ha escrit una obra
amb escenes de molta
duresa que no deixen
indiferent el lector
ALBERT SALAMÉ

A l'entrada del seu web oficial, Wajdi Mouawad explica que l'escarabat és un insecte que s'alimenta d'animals més aviat més grossos que ell. Gràcies a aquests excrements, els escarabats fan la substància apropiada per aconseguir la cuirassa que els protegeix l'abdomen, una cuirassa que sovint ens emociona d'una manera especial com emociona també *Ànima*, la segona novel·la de Mouawad, molt ben traduïda per Anna Casassas tot i que el títol pugui confondre més d'un lector que no llegeixi fins al final el text d'aquestes magnífiques i sorprenents portades de Periscopi.

En la versió original aquesta novel·la es diu *Anima*, no la paraula francesa *Âme*. Té més a veure, doncs, amb l'animisme que no amb l'ànima cristiana. "Ànima és una bèstia, a la vegada real i fabulosa, que vol devorar l'inoblidable", hi llegeixo. Però també amb el nom d'una població. Sabent això, s'entén molt més ràpidament que comencin amb el punt de vista d'un animal molts capítols de la història de violència, persecució, fugida i retrobament que és aquesta novel·la: la història de l'assassinat i violació de dues dones, entre altres assassinats; de la fugida de Welson Wolf Rooney del Canadà als Estats Units, de la persecució de Chuck i de Wahnch Debch, i de la posterior fugida de Wahnch amb el descobriment del seu origen.

Atesa la violència, *Ànima* faria pensar en el millor Faulkner i en el Cormac McCarthy

d'*Outer Dark*, si no fos que la narrativa de Mouawad és molt més propera a l'escena dramàtica i a l'impacte que no a la xarxa densa i poblada de tenebres de McCarthy. Té, naturalment, una relació encara més propera a *Seuls*, un monòleg dramàtic de Mouawad on combina autobiografia, drama i acció. I on també hi ha la pèrdua de la llengua pròpia, com passa a Wahnch.

Jo diria que pel llarg camí d'aquesta gran novel·la queden una mica desconnectats massa elements: l'origen palestí de Wahnch o els problemes familiars entre el seu pare adoptiu i la seva suposada germana; també,

és un xic gratuïta, inversemblant, la facilitat amb què Ashleen Rooney deixa entrar el seu germà a l'habitació on dorm Wahnch o l'autocrim, per dir-ho així, que es va infligir Wihona.

I és que *Ànima* no és ni una novel·la psicològica, ni una novel·la amb una trama ben cohesionada, sinó la novel·la d'una *road movie* cap al fons de l'ànima humana i, també, cap al fons de la part més fosca d'uns orígens. Un conjunt d'escenes devastadores com un vòmit. És impossible que deixi indiferent. El teatre pànic d'Arrabal culmina l'Everest del terror en aquestes planes. *

ÀNIMA
Wajdi Mouawad

Traducció:
Anna Casassas
Editorial: Periscopi
Barcelona, 2014
Pàgines: 441
Preu: 19 euros